पवा स्यः । स्यातामथ द्वौ सुनमाख्ययोग उत्पद्यते रूपगुर्णेः सदैव ॥ 39. durdharáyogádhyáya, incipit: सूर्य विना द्वादशवित्रसंस्थै: चंद्रस्य योगो त हि दुर्धराख्यः। अज्ञीतियुक्तं ज्ञातमेव तेषां पृथक्प्रदिष्टं सुशुभं समग्रं ॥ 40. lagnáṣrayayogádhyáya, incipit: लग्न-स्थितो वासरपः सचंदुः करोति मर्त्ये विकृतं कृतम् । मूकं जडं वा परदाररक्तं विहीनवित्तं सरुजं सदैव ॥ 41. dhanáṣrayayogádhyáya, incipit: धनस्थितस्तीक्ष्णकर: खचंद्रो नरं विधन्ने विधिनं कृतमं । सदा कुशीलं प्रभया विहीनं रोगाभिभूतं भयसंयुतं च ॥ 42 (fol. 114a). sahajáṣrayayogádhyáya, incipit: तृतीयग-स्तीक्ष्णकरः सचंद्रो नरं विधन्ने प्रियवंधुदारं । जनानुरक्तं व्रतशास्त्रमुक्तं वरं कविं कीर्त्ति विवर्द्धनं च ॥१॥ तृतीयगस्तीक्ष्णकरः सभीमो नरं प्रमूते नुपतृ स्ववीर्य । भोगान्वितं चारुरतं सुनेत्वं प्रियातिर्यं वृद्धियुतं सदैव ॥२॥ तृतीयगस्तीक्ष्णकरः ससौम्यो नरं प्रसूते वहुपुत्रपौतं। जितेदियं भूरिपराक्रमाद्धं विख्यातकीर्त्ति जनवल्लभं च ॥३॥ 43. sukháṣrayayogádhyáya, incipit: चंद्रान्वितस्तीक्ष्णकर: सुखस्यो नरं विधन्ने सुखसौख्यहीनं । विषन्नशीलं परतक्षुकं च प्रभाविहीनं गतसत्यशीचं ॥ 44. sutáṣrayayogádhyáya, incipit: चंद्रान्वि-तस्तीक्ष्णकरः मुतस्यो नरं प्रमूते विगताभिमानं । कुभोज्यरक्तं च कुपु-त्रभाजं सदा निकृष्टं कृतकस्वभावं ॥ 45. şatrubháváşrayayogádhyáya, incipit: रिपुस्थितस्तीक्ष्णकरः सचंद्रो नरं प्रमूते विमुखं दरिद्रं । खल्पायुषं रोगनिषीडितांगं सदातुरं शतुविविक्तितं च ॥ 46 (fol. 135b). kámáṣrayayogádhyáya, incipit: कामाश्चि-तस्तीक्ष्णकरः सचंद्रो नरं प्रमुते व्यथया समेतं । सदातुरं धर्मविवर्क्जि-तांगं गुणैविहीनं वहुमाययाद्धं ॥ १॥ कामाश्रितस्तीक्ष्णकरः सभीमो नरं प्रमूते परवादरक्तं। दानेन हीनं खतपीडितांगं गुरुद्विजानां निरतं नृशंसं ॥२॥ कामाश्रितस्तीक्ष्णकरः ससौम्यो नरं प्रसूते कुकलत्वभाजं। नपुंसकं कामसुखैविहीनं निरर्थवाक्यं निजवंधुयुक्तं ॥३॥

In folio 140^b. caput quadragesimum septimum ab hoc disticho incipit: तीक्षणद्युतिश्वंद्रयुतो ष्टमस्यो नरं प्रसूते चहु-रोगभानं। स्वस्पायुमं स्निग्धमितं प्रहृष्टं व्यपेतलज्ञं रणकातरं च ॥१॥ Sequuntur disticha 29, post quae disticha 30—54. desiderantur. Folium 142. in disticho 59. desinit.

In folio 143^a (२०५). capitis, svacheshţitádhyáya appellati, finis exstat. Sequuntur haec: यदा सुरंभंतिविधासु गाव: कुर्वेति नाशं नृपते: पुरस्य । यानागमं त्वज्ञं सुतस्य नाशं रोगानुरत्वं परदेशसंगं ॥१॥ शिरोध्वेनाला यदिवाधेपुद्धा गातः प्रगद्धंति सुखः प्रमाणः प्रातः पुरात्वांतनुसुत्रवेगाः प्रयांति नास्यापि समं विनाशं ॥२॥ गोद्धीरपानं वृषभो विधन्ने यदा तदा तत्वसुतेर्विनाशं । दुभिद्यमान्तिः परचक्रसंगं रागातुरत्वं व्यसनं पुरस्य ॥३॥ स्वयं यदा स्वदित गो खदुग्यं पयोधरस्यं कुरूते विनाशं । गोपस्य तस्या यदि वा विनाशं महाभयं शत्वुकृतं सदैव ॥४॥ युग्मं प्रसूतानि युगोपनाशं प्राप्नोति धन्ने विपमं तदेव । दारेण सांधे प्रियते यदा वा करोति राष्ट्रस्य पुरस्य नाशं ॥५॥ तत्सान्विता स्थात् यदि गोः पुरस्तात् उक्ता-विशेषाञ्चभचेष्टिताश्च । यातुर्विधन्ने विजयं प्रतापं सुविन्नलामं त्वरि-संद्ययं च ॥६॥

इति श्रीवृद्धयवने गोविचेष्टितं॥ Iti srí-Yavanesvaráchárya-virachitam Mínarájajátakam samáptam ॥ संवतु १९५२ वर्षे श्रामाढसुदि १२ लिपतं गुलावरइ ब्राह्मणसारसुतरणदेवसरहंदवासीपो-पीलिपीनयमलब्राह्मणसारसुतपरभाकरकी ॥ साहजहानावदवीच पुस्त-कुलिष्या ॥ शुभमस्तु ॥

Idem Vriddhayavana titulus in fine capitum singulorum legitur.

Codex anno 1696 exaratus est. (WILSON 427.)

782.

Foll. 112-156. Linn. 8-11. His foliis major Jyoti-sharatnamálae, a Ṣrípati (bhaṭṭa) compositae, continetur. (A.) Auctor, postquam capitibus (prakaraṇa) primis astronomiae elementa tradidit, reliquis, quibus-nam siderum conjunctionibus res quaedam, velut regum unctio, peregrinatio, nuptiae, aedificatio, aut suscipiendae aut vitandae sint, explicat. Initium, paulum emendatum, hoc:

प्रभविद्यातमध्यज्ञानवंथ्या नितांतं
विदित्तपरमतत्वा यत्नते योगिनोऽपि ।
तमहमिह निमित्नं विश्वजन्मात्ययानामनुमितमभिवन्दे भग्रहैः कालमीशं ॥१॥
Vilokya Gargádi-munipranítam,
Varáha-Lalládi-kritam cha sástram ।
Daivajna-kanthábharanártham eshá
Virachyate Jyotisharatnamálá ॥२॥

२२ शकंद्रकालः पृथगाकृतिग्नः शशांकनंदाश्चियुगैः ४२९१ समेतः । शराद्रिविखंदु १८९५ हृतः स लब्धः षष्ट्या ६० प्रशेषे प्रभवादयोऽब्दाः॥३॥ शालिवाहनशकोऽके १२ संयुतः षष्टि ६० हृप्रभवपूर्ववत्सराः । शेषके मनुजमानतो भवेत्खखनामसदृशं हि तत्फलं ॥४॥

प्रभविभवाख्यशुक्ताः प्रमोदनामा प्रजापितरपान्दः ।

६ ९ ६ ९
परतोर्ङगिरास्ततस्य श्रीमुखभावौ युवाख्योऽन्यः ॥५॥
१० ११ १३ १४ १५
थातेश्वरबहुधान्यौ प्रमाधिनामाथ विक्रमः सवृषः ।
१६ १० १६

ञ्चथ चित्रभानुरस्मात्मुभानुरय तारणास्यश्च ॥६॥ १९ २० २१ २२ पार्थिवनामा व्यय इति सर्वेजिदास्योऽय सर्वधारी च ।

२३ २४ २५ २६ २० २६ तद्नु विरोधी विकृतः खरनंदनविजयजयसंज्ञाः ॥ ०॥ २० ३० ३२ मन्मपदुर्मुखसंज्ञाच्यापरी हेमलंबकविलंबी । 4 Q